

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ročník XIII, číslo 2
prosinec 2004
cena 5 Kč

Cítíte? Venku už pěkně mrzne a všude se snáší bílé chomáčky vaty, které na krajině tvoří sněhovou peřinu. Už tušíte? Ano, je to jedno z nejoblíbenějších období. Přišel prosinec a s ním i Vánoce, na které jsme všichni tak čekali. Jsou to svátky, které symbolizují klid, mír, pohodu, přátelství a hlavně lásku. Neodmyslitelně k nim patří záležitosti, které máme tak rádi. Strojení stromečku, pečení cukroví, nakupování dárků nebo příjemně strávené adventní neděle.

V těchto dnech volna je důležité si odpočinout, relaxovat, užít si rodiny a být šťastný. Proto Vám přejeme, ať se tyto svátky stanou pro každého něčím výjimečným.

Krásné a příjemně prožité svátky 2004 a dobrý vstup do roku 2005 přeje Martina Šípková a celá redakce časopisu Malíček

**Vánoce včera
a dnes**

**Celostátní
setkání
učitelů na
naší škole**

**STUDENTSKÝ
PARLAMENT**

KUTILOVÉ

Předvánoční básnička

Sníh vytvořil peřinu
z milionů vloček,
s níž pokryl celou krajinu.
Je slyšet každý krůček.

Na kopci děti sáňkují,
mají velkou radost.
Pod kopcem se koulují,
jsou promáčení na kost

Kapři plavou ve vodě
s ostatními rybami.
Jsou zatím ještě v pohodě.
Neví, co je před nimi

Vítr zpívá písničku,
je docela ufoukaný.
O vánočním stromečku,
který už je ustrojený.

V jablíčku je hvězdička.
máme z toho radost.
Čeká nás hodně štěstíčka,
vždyť štěstí není nikdy dost

Už jsou tady zase,
jako vždycky po roce,
opět v plné kráse.
HURÁ, JSOU TU VÁNOCE!

Michaela Jirovská, IX. A

ANKETA

ANKETA

ANKETA

Tak jsou tu opět Vánoce, čas pečení cukroví, přichystávání dárků pro naše blízké a samozřejmě lenošení. Například u televizní obrazovky, ze které se na nás valí spousty filmů a pohádek. Snad každý jste si po zhlédnutí nějakého filmu, který je vašemu srdci blízký, pomyslel, jaké by to bylo, kdybyste si právě vy v něm mohli zahrát. A co nás tedy tentokrát zajímalo?

Jakou postavou byste se chtěli stát, kdybyste si mohli zahrát v nějakém filmu, pohádce, nebo seriálu a proč?

S touto otázkou jsme se vydali mezi naše spolužáky, učitelky a učitele. No a jak to dopadlo, si přečtěte.

Martina, 3. B: Hermionou Grangerovou z Harryho Pottera. Líbí se mi, jak je chytrá a že umí kouzlit.

Lucka, 4. A: V jakékoliv pohádce bych si ráda zahrála roli šaška, na kterém se mi líbí, že je to veselá postava.

pan učitel Martin Křivka: Krtečka. Líbí se mi, že nosí modré kalhotky s velkými kapsami, lopatku a dělá krtiny.

Lucka, 9. A: Čarodějníci, například z pohádky Jezerní královna, protože mám ráda záporné postavy a myslím si, že bych ji dobře zahrála.

Jana, 1. A: Šípkovou Růženku, kterou zachrání krásný princ.

Zuzka, 9. B: Sněhurku, protože žije u trpaslíků, kteří jsou malí a roztomilí.

paní učitelka Miroslava Hřebenová: Ráda bych si prožila příběh podobný Robinsonovi. Líbilo by se mi s rodinou a přáteli ztroskotat na pustém ostrově.

Aneta, 8. B: Arwen z Pána prstenů, protože je to hezká a statečná elfka.

Dan, 8. A: Bárta ze Simpsonových, protože bych si chtěl vyzkoušet dělat takový hlouposti a vůbec mít tak vtipný život.

Anička, 2. A: Nějakou pohádkovou chůvu, která by učila princeznu.

David, 5. A: Harryho Pottera, protože se mi líbí, že umí kouzlit a jdou na něj holky.

Robin, 9. A: Smithse v Matrixu, protože je to chladná a chytrá postava a samozřejmě jedna z hlavních rolí.

Jakub, 6. A: Někoho maniaka z akčního filmu nebo hororu, protože mám rád filmy, kde vyhrává zlo.

Nela, 8. A: Chtěla bych si zahrát ve filmu Snowbordáci postavu, kterou hrála Lucka Vondráčková, protože dobře jezdí na prkně a je dobrá.

Eliška, 6. B: Chtěla bych si zahrát v pohádce Z pekla štěstí draka, protože je roztomilý.

paní učitelka Ladislava Dubová: Princeznu Ladu v pohádce Princezna se zlatou hvězdou na čele, protože byla hodná, pěkná, roztomilá a každý ji měl rád.

Katka, 8. A: Chtěla bych si zahrát Piper ze seriálu Čarodějky, protože bych

mohla čarovat.

pan učitel Petr Baťa: Taxikáře z filmu Knoflíkáři, protože se setkává se zajímavými příhodami, které nejsou vždy příjemné.

paní učitelka Pavla Sádecká: Před kamerou jako herec bych být asi nechtěla, ale kdybych si mohla prožít něčí příběh, byl by to lupič z filmu Dragolend, protože i když byl povoláním lupič, žil čestný život, za který se nemusel stydět.

M. Vápeník a A. Paulů, VIII. A

Seznámení s novými učiteli

Rozhovory s novými tvářemi naší školy nás provázejí po celý rok. Nejinak tomu bude i v našem nynějším vánočním čísle. Dnes jsme se s naším diktafonem vypravili za panem učitelem Martinem Křivkou. Sám o sobě říká, že jako malého kluka ho ve škole neměli moc rádi, a proto se asi stal učitelem. Rád si pochutná na sladkostech nebo si vyjde na procházku do Krkonoš. Víc už si ale raději přečtěte sami.

Kdo nebo co vás přivedlo na myšlenku stát se učitelem?

Já ani nevím. Chtěl jsem být učitelem už odmala a nakonec se to shodou událostí podařilo.

Jaký jste byl žák?

Patřil jsem k takové té skupině žáků, kterou učitelé neměli rádi. Mysleli si, že se ve škole moc nesnažím, ale že by mě přímo nesnášeli, to se říct nedá.

Jakou školu jste vystudoval?

Já jsem studoval v Olomouci na Univerzitě Palackého obor „učitelství pro první stupeň a speciální pedagogiku“. Musím říct, že na tuto část života velmi rád vzpomínám.

Jak jste se dostal se do Chrudimi na naši školu?

Dostal jsem se na ni úplně náhodou. Spolužák z Chrudimi mi poradil, že je tu taková skvělá škola. Zkusil jsem to a máte mě tady.

Co byste se chtěl ještě ve svém životě naučit?

Je toho strašně moc. Hlavně abych uměl dobře vycházet s lidmi a občas jim i porozumět. Taky si myslím, že by mi pomohlo se zdokonalit v angličtině.

Co se vám líbí na naší škole?

Na naší škole se mi líbí přístup učitelů k žákům a žáků k učitelům. Líbí se mi, že se tady učíte naslouchat si, spolupracovat ve skupinách. Také je dobré, že máte a rozvíjíte vlastnosti, které se na jiných školách vůbec neobjevují. Třeba týmová práce. To je podle mě taková přednost školy.

Jak se vám tady učí?

Učí se mi tady velmi dobře. Jste strašně velká škola, se kterou ještě žádné velké zkušenosti nemám, ale myslím si, že snad nějaké získám.

Co nemáte na studentech rád?

Nemám rád, když studenti opisují nebo pracují podvodem. A zrovna tak nesnáším, když seminárku stahují z internetu a ani si ji nepřečtou.

Co děláte nejraději?

Ve svém volném čase nejraději hraji na různé hudební nástroje. Jako je třeba flétna a klavír. Teď momentálně, protože mám rád přírodu, spoustu volného svého času trávím v Krkonoších. Jinak volný čas zaplňuji tady ve škole.

Jste sportovní typ?

Ano. Rád si v létě zajezdím na kole nebo zaplavu. Nejvíc ale sportuji jako turista.

Za co rád utrácíte?

Já moc peněz nemám, takže se snažím spíš neutrácet, ale když můžu, tak utrácím za jídlo, třeba si koupím nějakou sladkost.

Kdy jste se nejvíce bál?

Nejvíce jsem se bál, když jsem byl v Anglii a nevěděl jsem na hranicích, jestli mě vůbec do té země pustí, protože jsme tam jeli jako turisté, ale za černou práci. Nakonec nás všechny naštěstí pustili. Myslím si, že by bylo blbý, kdybychom se tam nedostali a vrátili se domů bez výplaty.

Co vám dokáže spravit náladu?

Zaručeně mi spraví náladu, když se někdo směje.

Blíží se Vánoce, jak tyto svátky budete trávit?

Budu je trávit doma s rodinou. Pojedu za rodiči a bratry do malebné vesničky Chlubná. Od Chrudimi je to sice vzdáleno přes šedesát kilometrů, ale mně to nevadí, protože se na všechny už moc těším a připravuji pro ně bedlivě dárky.

Jakým dárkem by vám vaši bližní udělali největší radost?

Já se rád nechám překvapit tím, co najdu pod stromečkem, ale určitě každý dárek udělá velkou radost.

Máte nějaký svůj životní cíl?

Ano. Chtěl bych být učitelem, ke kterému se bude vždy někdo obracet a který bude mít dětem co říct.

Lukáš Krčil VIII.A, Milan Vojta, VI.A, Romana Severýnová, VIII.A

Vánoce včera a dnes

*Blíží se Vánoce a my už oprašujeme loňské ozdoby a zapalujeme svíce na adventním věnci. Určitě vás zajímá, jaké byly Vánoce před lety. Vydali jsme se tedy do kabinetů našich učitelů s anketní otázkou: „**Jaký je rozdíl mezi Vánocemi dnes a Vánocemi, když jste byli malí?**“*

Paní učitelka Hana Šustrová

Jako malá jsem se těšila na dárky, které dostanu. Teď už se spíše dívám na to, jakou radost mají lidé, kteří dostali dárek. Třeba naše rodina. Dohlížím, zda je vše v pořádku a někde něco nechybí. Dříve jsem moc zvyků nedodržovala, ale když jsem se vdala, tak s manželem a s rodinou některé zvyky dodržujeme.

Pan učitel Petr Baťa

Největší rozdíl je v tom, že už to nejsou Vánoce pro mě, ale pro Kubu. Snažíme se mu navodit co nejvíce vánoční atmosféru, a proto dodržujeme různé zvyky a vše, co k Vánocům patří.

Paní učitelka Helena Drašíková

Jako malá jsem hlavně dárky ráda dostávala a teď je hlavně ráda dávám. Samozřejmě, že je i teď ráda dostávám.

Paní učitelka Alena Jansová

Když jsem byla malá, neměla jsem tolik starostí s Vánocemi jako dnes. Teď už cítím a prožívám ten vánoční shon a napětí opadne až tehdy, když všichni rozbalí dárky.

Paní učitelka Pavla Sádecká

Hlavní rozdíl je v tom, že dříve jsem si Vánoce užívala a dnes je spíše organizuji. Dodržujeme více obyčejů než dříve, ale jinak vše z dob, kdy jsem byla malá, jsem si přenesla do nynější rodiny.

Pan učitel Robert Kočí

Dříve jsem dárky rád dostával a teď je už spíše rád dávám.

Paní učitelka Naděžda Cempírková

Když jsem byla malá, nemohla jsem se dočkat rozdávání dárků, byla jsem velmi zvědavá na dárečky, které dostanu já. Dnes se také těším na rozdávání dárků, ale hlavně jsem zvědavá, jak se budou tvářit ti obdarovaní. Velkou radost nám přinášejí rozzářená očička Kristýnky.

Katka Tichá, VIII. B

Zima

Podle kalendáře sice ještě není,
avšak počasí se na zimu už mění.
Vítr fouká, plno sněhu je.
Někdo doufá, že to roztaje.
Venku je zima, blíží se Vánoce.
Chce to dobré klima a hodně ovoce.

Okna jsou jiná, je víc ozdob v nich.
Nikde žádná špína, jenom čistý sních.
Děti teď pořád poletují venku.
Brzy to přijde, hromada dárků.
A tak jako jindy si musím sehnat
kářku.

Eva Balonová, VIII. B

Vánoce a inspirace aneb jak se nenudit

Vánoce jsou přede dveřmi. Přípravy jsou v plném proudu. Lidé shánějí dárky, uklízejí, pečou cukroví. Pro některé z nás ale Vánoce také znamenají adventní koncerty, vystoupení v divadle nebo společná setkání. Většina z nás tyto akce navštěvuje jako diváci, ale jsou mezi námi i ti, kteří to vidí přímo z pódia, kteří pro nás tyto programy připravují. My jsme se některých z nich zeptali, co pro nás připravili a jak předvánoční čas vnímají.

Kateřina Smrčková z IX. A navštěvuje téměř deset let soubor Kuřátka. Teď kolem Vánoc to pro ni znamená mnoho spěchu, stresu a času stráveného na zkouškách a vystoupeních. Soubor se schází na dvě hodiny týdně a kvůli častým vystoupením musí intenzivně trénovat. Veškerý stres jí však vynahradí skvělá parta, zábava a nejlepší kamarádky, které tam má. 18. prosince jste ji mohli vidět v divadle v jednom z jejích vánočních představení.

Paní učitelka Dagmar Tichá hraje již dvanáct let na flétnu v souboru historických nástrojů, který se jmenuje Concorť. Věnuje tomu každé sobotní dopoledne, ale stojí to za to, protože lépe se jí hraje v kolektivu a s přáteli, jež má ráda. Koncerty, kterých mají jen pár do roka, pro ně znamenají spíše jakýsi bonus. Před pár dny měli vystoupení pod názvem Pásmo renesanční poezie a hudby, kde jste měli možnost si poslechnout její hru.

Z města Trhová Kamenice na naši školu dojíždí **paní učitelka Blanka Němcová**. Do tohoto města se můžete jet podívat 23. prosince na dva adventní koncerty a na akci pojmenovanou „Cesta za vánočním světýlkem“. Každoročně chodí paní učitelka se svou rodinou na nejvýše položené místo ve městě, kde si s přáteli vypijí čaj a dají si malé dárky.

Ze života školy

Celostátní setkání učitelů na naší škole

Na konci října se naše škola stala hostitelkou učitelů z celé republiky. A jako správná hostitelka se na tuto akci dlouho připravovala. Jednotlivé třídy se proměnily v pracovní dílny, kde si učitelé vyměňovali své zkušenosti. V prvním poschodí vzniklo knihkupectví, které nabízelo pedagogickou literaturu. V druhém poschodí mohli návštěvníci navštívit internetovou kavárnu. Družina se změnila v příjemnou cukrárnu, tělocvična zase v noclehárnu. Učitelé se proměnili v šatnářky, recepční, taxikáře,... Žáci pomáhali přenášet věci, obsluhovat šatny, pracovali na počítačích v informačním centru,... Jednoduše řečeno, škola si moc klidu o sobotě a neděli neužila. A kdo by nám mohl tuto akci lépe přiblížit než samotný hostitel – náš pan ředitel. Právě proto jsme mu položili pár otázek

Rozhovor s panem ředitelem Zdeňkem Brožem

o celostátním setkání občanského sdružení **PŘÁTELE ANGAŽOVANÉHO UČENÍ**

Kolik učitelů se setkání PAU zúčastnilo?

Účastníků bylo téměř 650 a asi 250 dalších zájemců jsme museli odmítnout, protože už by se do školy nevešli a ani v blízkém okolí Chrudimi již nebyla volná místa, kam bychom je mohli ubytovat.

Co bylo hlavním cílem této akce?

Toto celostátní setkání bylo věnováno přípravě učitelů a škol na tvorbu školních vzdělávacích programů. Do dvou let si totiž bude muset každá škola vytvořit svůj vlastní školní vzdělávací program, vycházející z Rámcového vzdělávacího programu, což je dokument, který by měl výrazně přispět k zlepšení vzdělávání v našich školách. A právě této reformě bylo věnováno skoro čtyřicet pracovních dílen neboli „workshopů“. Hodně účastníků přijelo do Chrudimi i proto, že chtěli navštívit naši školu, která již druhým rokem vyučuje podle vlastního školního vzdělávacího programu a je jednou z šestnácti pilotních škol, které ve spolupráci s Výzkumným ústavem pedagogickým celý projekt pro Ministerstvo školství ověřují.

Byl jste s touto akcí spokojen?

Mohu-li soudit podle reakcí účastníků v průběhu setkání, z hodnocení v dotaznících, ale i z mnoha ústních i písemných poděkování, tak spokojeni byli především učitelé, pro které jsme celou akci připravili. A o to nám šlo, takže jsem velmi spokojen. Je to však velká zásluha všech, kteří se na zajištění hladkého průběhu setkání podíleli. Mých kolegyň, které skvěle zvládly mnohdy i dost náročné situace u prezence, v šatně i při zápisu účastníků do jednotlivých dílen, paních kuchařek, které se po tři dny od rána do pozdního večera staraly o spokojenost všech ve školní jídelně i mnohých z vás žáků, kteří jste nám ve svém volnu pomáhali.

Potěšilo mě také, že se zvětšuje počet učitelů, kteří pochopili nutnost svého dalšího vzdělávání a jsou ochotni vzdělávat se i ve svém volném čase a přijeli mnohdy i zdaleka, aby získali nové informace a další inspiraci pro svoji práci.

A našel byste něco, co vás naopak zklamalo nebo naštvalo?

Trochu nás zaskočilo, že v pátek přijelo více účastníků, než jsme podle přihlášek očekávali, což způsobilo určitou nervozitu některých při zápisu do jednotlivých pracovních dílen. Občas bylo i zářející chování některých účastníků. Třeba na téma švédský stůl a česká učitelka by paní kuchařky mohly vyprávět docela zajímavé historky.

Po kolikáté se setkání Přátel angažovaného učení uskutečnilo?

Oficiálně to bylo 24. celostátní setkání a občanské sdružení PAU zde zároveň oslavilo již desáté výročí své existence.

Líbilo se ostatním učitelům na naší škole?

Jak jsem stačil postřehnout, tak hodně ve třídách i chodbách fotografovali, natáčeli si a zapisovali nápady k výuce i výzdobě. A spokojenost byla i s programem. Nabídka dílen byla s dostatečným předstihem zveřejněna na internetu a podle hlasování zájemců v anketě jsme některé dílny zařadili do programu opakovaně, aby se na všechny dostalo.

Jak setkání probíhalo?

V pátek od půl šesté odpoledne byl první blok dílen, polovina z nich byla zaměřena spíše relaxačně a odpočinkově, protože mnoho návštěvníků ještě dopoledne na svých školách učilo a někteří zase již od rána cestovali. Druhá polovina byly již odborné dílny. Po večeři pak účastníci mohli v improvizované „Kavárně Na Křižovatce“ ve třetím podlaží navštívit filmový večer. V sobotním dopoledním programu v chrudimském muzeu získali účastníci informace k připravovaným změnám ve školství od prvního náměstka ministryně školství, ředitelé, Výzkumného ústavu pedagogického a dalších hostů. Po skončení programu bylo možné k dopravě do školy využít automobilů, které pro potřeby setkání poskytla firma Mercia. Bylo docela legrační sledovat, jak se některé paní učitelky zdráhaly tuto službu využít a tvrdily, že se raději projdou. Odpoledne se uskutečnily další dva bloky dílen a den zakončil společenský večer v jídelně školy věnovaný připomenutí deseti let činnosti občanského sdružení PAU. V neděli dopoledne proběhl poslední blok dílen.

Celý program byl opravdu cíleně věnován žádoucím změnám, které by ve školách měly nastat, aby se žáci dobře uplatňovali v praktickém životě.

Kolik času jste věnoval přípravě této akce?

Společně s kolegyněmi Ivou Jehličkovou, Ivou Brožovou, Pavlou Sádeckou a panem učitelem Janem Zapletalem jsme setkání začali připravovat již koncem dubna a průběžně jsme na přípravách pracovali i o prázdninách. Od září nám práce na přípravě setkání zabrala téměř všechnen volný čas. Takže hodin to bylo opravdu nepočítaně, ale v žádném případě toho nelitujeme. Měli jsme velkou radost z příjemné atmosféry, ze setkání se „starými“ přáteli, ze zájmu účastníků a jejich spokojenosti.

Jana Strašková, IX. A

A jak to viděli žáci?

Nedlouho před tím, než bylo zahájeno celostátní setkání PAU, k nám do hodiny fyziky přišel s prosbou pan ředitel a ptal se, jestli bychom nemohli pomoci. Dobrá strava a možnost vypomáhat v počítačové učebně nakonec přesvědčila hrstku odvážných, mezi nimiž bylo i moje jméno. Když jsem však přišel před školu a viděl, jak je obklopená auty a stále příjíždějícími učiteli, řekl jsem si, že pomáhat bude opravdu „legrace“. A taky že byla. Hned u vchodu, aniž jsem vůbec věděl, kde je jaká dílna, mě oslovily dvě paní a ptaly se, kudy se dostanou do výtvarné dílny. No jak už si všichni tušíte, já je poslal úplně jinam. Jenže tím nic nekončilo. Jakmile jsem se dostal do počítačové učebny, která byla obletována všemi

pomáhat. Šel jsem do šatny a tam jsem pracoval až do konce.

Lukáš Krčil, VIII. A

Právě dosedám na židli a dostávám papírky s čísly, které budu připínat na kabáty a zavazadla. S úsměvem na rtech a s napětím poslouchám paní učitelku Hřebenovou a Drašíkovou, jaké mi podávají informace a pokyny. Všechno chápu a těším se na cizí tváře. Už přicházejí první učitelé a dávají si k nám kabáty, tašky a boty. Můj brácha Michal mi ochotně pomáhá a máme začátek dne za sebou. Přicházejí další učitelé a učitelky a jejich dobrá nálada s nimi. Už máme skoro naplněnou šatnu a spěcháme na oběd. Pochutnáváme si. Je kuře a moc dobré. S plným břichem jdeme zpátky do šaten. Pár lidí si ještě věci ukládá, ale většina už odchází. Všichni nám děkují a nemohou si náš program, školu a učitele vynachválit. Jsme rádi, protože ani pro nás to nebyla ztráta času, a jsme vděční, že jsme se mohli takovéto akce zúčastnit.

Katka Tichá, VIII. B

Devátáci a Doubravka

Uteklo to jako voda a devátáci už naposledy vyjeli na výukový seminář na Doubravku. A protože je čeká rok plný důležitých rozhodnutí a stresových situací, měli se na vlastní kůži přesvědčit o tom, že zvládnou daleko víc, než by tušili, že dokážou i věci, které by do sebe neřekli, a že mají fajn partu, která je podrží. Tady jsou jen střípky toho, co prožili.

Abeceda z Doubravky číslo 1

Slaňování skály není žádná hračka. O tom se přesvědčila i paní učitelka Linhartová, které se přihodila srandovní věc. Horním jistícím se stal pan učitel David Hainall a dolním Péťa Baťa. Před paní učitelkou slaňoval můj spolužák Vilda Kopecký. My přihlížející jsme stáli na straně a koukali, jak se situace vyvíjí. Najednou se zdola ozvalo: „Paní učitelko, teď vás jistím já.“ Zhrozila se, ale brala to velmi sportovně. „A možná bych chtěl jedničku z matematiky.“ I přes strach

z výšky se paní učitelka ohlédla dolů: „Péťo, ty mě opravdu nejistíš?!“

Tolik básniček? To se nikdy nemůžeme naučit. Domlouváme se na taktice. Hra začíná! Rozbíhám se na stanoviště s číslem 3. Básnička začíná: „Jednoho starého, dobrého Čecha štípala po těle ukrutná blecha...“ Skáču, chodím dokola a házím rukama. To všechno mi pomáhá nasoukat slova do hlavy. „Ráďo, už ji umím, tak poslouchej: „Jednoho starého, dobrého Čecha štípala na těle ukrutná blecha. Když řekl „Chci poškrábat“, podali mu tomahawk.“ Ráďa se snad vrátila ještě nejmíň třikrát, že neuspěla u zkoušky. Potom jsme zjistily, že je tam PO TĚLE.

Okolo vody bylo bláto. Bála jsem se, že si ti s těma zavazanýma očima ublíží o nějaký kámen. Pan učitel mi dal signál, že můžu Dana a Radka převést. Snažím se vybírat mělká místa a v duchu přemýšlím, kam dám úplně promáchané boty. Je asi po desáté hodině a ještě k tomu listopad. Voda je pořádně ledová. Už jsme u žebříku, který je opřen o most. Lezu nahoru jako první. Tam už čeká David Hainall a podává mi nápoj uzdravení. Čekám na zbytek skupinky a pochvalujeme si, jak se Den trifidů vyvedl.

„**D**áme to dolem!“ Nikča se napřahuje a kupodivu se jí povedl krásný odpal. Golf není lehká hra. Ale s naší velmi přírodní a ekologickou holí se to jistě všem povede. Kdo by se taky netrefil do tenisového míčku, tedy golfového! Na řadě jsem já. Krásný odpal, jenomže hůl nevydržela a praskla. Ještěže máme jednu náhradní. Ta se jen tak nezlomí. V průměru má dobrých deset centimetrů. „Ondro, jemně,“ děláme si z něj legraci. Ondra se napřahuje a ozývá se dlouhé, hlasité křup. Podařila se nám zlomit podle nás nezlomitelná hůl. Hru jsme sportovně dohráli s tím, co nám zbylo.

Martina Šípková, IX. B

Abeceda z Doubravky číslo 2

Dnes je středa 20. října a my, devátáci z áčka, se chystáme jet na výukový seminář STOD 9. Pojede s námi pan učitel Hainall, paní učitelka Tichá a samozřejmě i náš pan třídní učitel Péťa Baťa. Odjíždíme až po dvanácté hodině, a tak se ještě hodinu učíme a potom jdeme na přehlídku středních škol. Už se nemůžeme dočkat, a tak nám na oběd stačí málo času. Po obědě si už jen vynášíme tašky před školu a čekáme na autobus, který během chvilky přijíždí. Rychle si nastoupíme a jedeme!

Ejhle! „Luci, si v pohodě?“ ptají se skoro všichni v záchvatu smíchu Lucky, která si chtěla vyndat svoji tašku z autobusu a přitom se bouchla do hlavy. Podle jejího úsměvu na tváři všichni uznávají, že jí asi nic není, a tak jdeme čekat před vstupní dveře do chaty na Péťu, který nás rozdělí do pokojů.

Nic nového! Chata je stále stejně skvělá. Učitelé nám dali dvacet minut na vybalení a zabydlení. Za tu chvíli jsme se museli stihnout vybalit, povléct si peřiny a ustlat. Někteří si ještě stihli okouknout všechny obydlené pokoje a popovídat si s těmi, kteří je obývají. Potom všichni vyrážíme do společenské místnosti, kde vytváříme jako vždy naše (ne)oblíbená pravidla.

Trpaslík, čarodějnice a obr, to je název aktivity, kterou právě pácháme. Jsme rozdělení na dvě skupiny. Stojíme proti sobě a máme na partičku proti nám ukázat jednu ze tří pohádkových postav. Oni na nás také. Naše parta předvádí trpaslíka. Ale ne! Naproti nám se na nás všichni zubí, protože jsou čarodějnice, a tak před nimi jako malí trpaslíci musíme utéci. Naštěstí se to většině z nás podařilo, a tak se s chutí hrneme do dalších aktivit.

Rychle se musíme přemístit k panu učiteli Hainallově, u kterého se chystáme hrát Bullring. Dostáváme kroužek, na kterém je přivázáno osm dlouhých provázků. Každý musí chytit jeden konec provázku a napnout ho tak, aby byl kroužek ve vzduchu. To ale není vše. Do kroužku nám pan učitel dává tenisák, který nám nesmí spadnout. Před námi je cesta lesem s vratkým a neposlušným tenisákem na kroužku. Procházíme slalomem, podlézáme pod větví a prolézáme mezi stromy. Ještě že máme ve skupině kluky, kteří nám radí, jak a co máme udělat, abychom to všechno zvládli. A vida. Konečně jsme v cíli.

I večere byla super. Všichni jsme si kuřátkem nacpali břicha. Po večeři máme pár minutek volného času, a tak se blbne, blbne a blbne. Na chodbě je rušno, skoro všechny pokoje jsou prázdné. Všude je slyšet jen muzika. Jo, tak tohle by hodně lidičkám určitě vyhovovalo po celý náš pobyt tady. Ale smůla! Jsme tu kvůli jiným věcem, a tak si opět jdeme vychutnat další aktivitu.

Fantastická aktivita! Jmenuje se Tablo. Ještě před chvílí jsme byli posledním rokem žáci základní školy a najednou jsou z nás studenti čtvrtého ročníku na gymnáziu. Všichni se u aktivity skvěle bavíme. Potom je pro dobrovolníky připraveno promítání diapozitivů z Bulharska, které si pro nás připravil pan učitel Hainall a před spaním si ještě můžeme jít se všemi učiteli zabroukat.

Ideální ráno je tady. Venku lehce svítí slunce a snídanež je už připravená. Čerstvé pečivo přišlo vhod snad všem vyhladovělým krkům. Ostatně o tom by mohla více povykládat Domča, která snědla šest rohlíků. Potom jsme si šli udělat pořádek na pokojích a vyrazili ven, abychom splnili další část našeho semináře.

Druhý den byl také naprosto úžasný. Teď už je venku tma. Sedíme ve společenské místnosti. Péťa, David, Káťa a Renča jsou někde pryč. Po chvíli se ale objevují mezi námi. Hned nám začínají vysvětlovat hru, kterou se s námi chystají hrát. Máme se teple obléci a jít před chatu. Během deseti minut už všichni netrpělivě čekají venku. Nikdo netuší, co nás čeká. Víme jen to, že za

celou hru nesmíme promluvit ani slůvko. Renča s Káťou nám zavazují oči a my si nasadíme cyklistické přilby. Najednou někdo pouští nějakou nahrávku, při které mi běží mráz po zádech. Cítím pocit beznaděje, nejistotu a strach.

Už vážně musíme domů? Ty tři dny utekly jako voda a nás teď autobus, ať chceme, nebo nechceme, musí odvézt zpět ke škole. Ach jo. Nám se tak nechce odsud pryč. Snad aspoň většina z nás odjíždí spokojena a s tím, že jsme si těch skoro 72 hodin perfektně užili.

Michaela Jirovská, IX. A

Projektový den Pošta

V pátek 19. listopadu se u nás ve třídě VI. A uskutečnil projektový den na téma Pošta. Když jsme ráno přišli ke třídě, na dveřích bylo napsáno: „ČESKÁ POŠTA, otevírací doba PÁTEK od 7:50 do 13:30 hodin. Nemohli jsme se dočkat, až budeme moci vejít do naší třídy. Za chvíli přišla paní učitelka Ivana Brožová a pozvala nás dál. Na tabuli byl nakreslený listonoš a skoro všude ve třídě byl znak České pošty.

V 8:00 hodin jsme začali. Všichni jsme šli na koberec a sedli si do kroužku. Paní učitelka držela klubíčko provázku a vysvětlila nám, co budeme dělat. Budeme si mezi sebou házet klubíčkem a říkat, co ode dne očekáváme. Tak vznikla jakási pavučina. Za chvíli jsme naopak pavučinu rozmotávali a přitom jsme zase říkali to, co bychom nechtěli, aby se stalo. Při tomto projektovém dni totiž také budeme trénovat životní dovednosti, a tak jsme také řekli, že bychom měli trénovat: spolupráci, zodpovědnost, naslouchání a mnoho dalších dovedností.

Nejdříve jsme na flip zapisovali slova, která nás napadnou, když se řekne slovo POŠTA. Za pár minut bylo na flipu docela hodně slov. Bylo tam například napsáno: listonoš, lidé na poště, balíky, dopisy a ještě spousta a spousta slov.

Potom nám paní učitelky Ivana Brožová a Pavla Sádecká řekly, že si máme jít nacvičit referáty právě na téma Pošta. Já jsem byl s Martinem, Davidem a se Sebikem. Sebik byl ale nemocný, takže jsme referát přednášeli jenom my dva. Asi po deseti minutách jsme se sešli na koberci. My jsme měli téma s názvem: Chrudimské pošty. Měli jsme zjistit, kde jsou v Chrudimi pošty a napsat, jaké mají služby a otevírací dobu. Když jsme referát přednesli, tak jsme šli k flipu, na němž bylo napsáno sedm témat a vedle nich byla úsečka. Na tu úsečku jsme měli zaznačit naše hodnocení. Na levém konci úsečky bylo 0 procent hodnocení a na pravé straně úsečky bylo 100 procent hodnocení. My jsme si dali 101 procent. Ostatní skupiny měly referát třeba o složenkách, dopisech, balíkách, službách na poště a ještě o jiných tématech. Referáty byly velmi hezké.

Potom si každý z nás vytáhl žlutý nebo modrý lísteček a podle barvy jsme se rozdělili na dvě skupiny. Já jsem měl na lístečku napsáno toto: V roce X byl vyroben první mobilní telefon. Písmeno X označovalo letopočet. Měli jsme se seřadit od nejstaršího vynálezu až po nejmodernější. Toto téma bylo především z historie pošty.

Následoval další úkol. Šli jsme do lavic a do skupiny jsme dostali rozstříhaný text. Každý ze členů skupiny si měl vzít jeden lísteček, přečíst si ho a seznámit zbytek skupiny s tím, co se dozvěděl. Potom jsme měli text složit. Pak jsme na papír měli napsat pro nás 5 nejdůležitějších informací z historie chrudimské pošty. Potom každá skupina před tabulí řekla, co na papír napsala.

A to už se skoro blížil závěr „hodiny“ a my jsme měli v těch skupinách, jak jsme dělali referáty, napsat dopis a dát do krabice hračky pro děti z ústavů sociální péče. Paní učitelka Brožová na flip napsala, čím bychom se měli řídit při psaní dopisu. Když nám vše vysvětlila, začali jsme pracovat. Martin začal vyplňovat podací lístek a já s Davidem jsme psali dopis. Náš dopis vypadal asi takhle:

V CHRUDIMI 19. LISTOPADU 2004

Ahoj děti,

jsme žáci 6. A Základní školy Dr. J. Malíka v Chrudimi. Zasíláme Vám hračky, abyste si měly s čím hrát. Proč? Protože jsme měli v pátek ve škole projektový den s názvem Pošta. Tak jsme se všichni rozhodli, že Vám hračky zašleme poštou. Přejeme pěknou zábavu a veselé Vánoce.

MARTIN, MILAN, DAVID A CELÁ TŘÍDA 6. A

Když jsme dopis dopsali, dali jsme ho do obálky a dali ho i s hračkami do krabice. Krabici jsme zabalili do papíru a převázali. Do PRAVÉHO DOLNÍHO rohu jsme napsali adresu adresáta, tedy adresu dětského ústavu. Do LEVÉHO HORNÍHO rohu jsme napsali adresu odesílatele, tedy adresu naší školy. Pak jsme šli na koberec a dvěma slovy jsme měli říct, jak se nám projektový den líbil. Potom nám paní učitelka oznámila, že v pondělí dojdeme s balíky na poštu na Resselovo náměstí.

Projekt se mi moc líbil, doufám, že jsem Vám alespoň trochu shrnul, co jsme v pátek 19. listopadu dělali.

Milan Vojta, VI. A

Den otevřených dveří

Sobotní vyučování máme krátce za sebou. Mnoho z nás si přivedlo své rodiče, prarodiče či sourozence. Naše neposedné ručičky zase vzaly tužku, papír a zabrousily k vám, tedy spíše k vašim rodičům. Pokud vás zajímá, jak bylo okolí našich žáků spokojeno se sobotním dnem, nesmíte zahálet s přečtením tohoto článku, který pokračuje na další stránce.

Co očekáváte od dnešního dne ?

...Těším se na to, až poznám prostředí, ve kterém se mí vnuci a vnučka vyučují.

...Přišla jsem, abych se podívala na výuku ve škole a na to, jak to paní učitelka vede.

...Jsme tady na návštěvě, přistěhovali jsme se, a tak se jdeme podívat na to, jak se děti učí.

...Přišla jsem se podívat, jak se tu učí, určitě je nějaká změna než před pětadesáti lety.

...Jsem zvědavá na to, jak si paní učitelka umí zjednat pořádek.

...Chodím sem každý rok a myslím, že to bude jako vždy perfektní.

Co se vám na dnešním dni líbilo a co nás překvapilo?

...Já sem chodím každý rok, a tak nějak vím, co mě čeká. Už osm roků je to pořád stejně pěkné.

...Tentokrát se mi líbilo to, že jsem si mohla vyzkoušet pokus v chemii. Ráda jsem se vrátila do dětských let.

...Jsem nadšená. Děti respektují paní učitelku a pak ta hodina za něco stojí.

...Mně se tady hlavně líbí přístup učitelů k žákům a naopak.

...Jsem vděčná za tyto dny, alespoň vím, co převažuje v životě mého syna.

Katka Tichá a Eva Balonová, VIII. B, M. Vápeník, VIII. A

STUDENTSKÝ PARLAMENT

Nedávno jsem v naší třídě uviděla plakátek s nápisem STUDENTSKÝ PARLAMENT V CHRUDIMI. Že nevíte, co to je? Zajímalo mě, co se v takovém parlamentu dělá, a proto jsem se rozhodla požádat Petra Boržika z IX. B, aby mi o studentském parlamentu, kam chodí již druhým rokem, něco prozradil. A jak to dopadlo, to si přečtete v našem minirozhovoru.

Co je cílem studentského parlamentu?

Cílem studentského parlamentu je zjistit, co městu chybí, co by se zde v Chrudimi dalo zařídit, aby se lidem žilo lépe.

Jak probíhá vaše sezení, co se tam děje?

Schůzky se konají v klubovně (moc pěkné místo), kde projednáváme různé akce, problémy související s městem a řešíme je. Když je potřeba, spojíme se s městem samotným. Je to jako v parlamentu. Není tam však taková napjatá nálada, ale uvolněnější prostředí, ve kterém se skvěle pracuje. Většinou hlasujeme o různých návrzích. Někdy je těžké dohodnout se, ale zatím se to vždycky povedlo. Před rokem jsme byli rozděleni do sekcí, kde každá sekce řešila svoji problematiku. Například Sekce životního prostředí se zajímala o odpadky v Michalském parku.

Kdo navštěvuje tento parlament?

Studentský parlament navštěvují jak žáci základních a středních škol, tak i lidé, co už dostudovali a pracují, protože tento spolek vznikl před třemi lety.

Kde a kdy se studentský parlament schází?

Scházíme se v naší klubovně (o které jsem se již zmiňoval), která sídlí na Školním náměstí vedle tiskařské firmy v průjezdu. A kdy? To je na tom, jak se domluvíme, ale většinou vždy po týdnu.

Plánujete nějaké akce?

Pořádáme takové akce jako je Den Země nebo Majáles. Také navštěvujeme různá zařízení, jako je například Jitřenka, kam jdeme v prosinci udělat těm lidem tam radost.

Dalšími dvěma zástupci, kteří navštěvují za naši školu studentský parlament, jsou Libor Dočekal a Daniel Vodák z VIII. A. Jaké mají první dojmy? Jakými problémy se zatím zabývali? Jak zapadli mezi studenty z ostatních škol? O tom vám přineseme rozhovor v příštím čísle.

Romana Severýnová, VIII.A

Školní volejbalový turnaj

V úterý dne 30. 11. 2004 se v naší škole uskutečnil volejbalový turnaj. Byly dvě kategorie. Jedna, kde proti sobě hrály šesté a sedmé třídy, a druhá, kde hráli žáci z osmého a devátého ročníku. Hrál se systémem každý s každým. Zápas se hrál na jeden set do 25 bodů. Turnaj řídil David Hainall, který byl jak hlavním organizátorem, tak i rozhodčím. Podle mě se turnaj vydařil a doufám, že si pan učitel Hainall najde čas na zorganizování takového turnaje i příští rok.

Jan Hlavatý, VIII. B

ZIMNÍ BÁSNĚNÍ

Zkuste se na chvíli v předvánočním shonu zastavit. Poslouchejte les, pozorujte řeku, zdvihněte hlavu k hvězdné obloze, nechte sněhovou vločku, ať vám dosedne na tvář. Cítíte ten klid. Posad'te se a zač'te se do čínské přírodní lyriky.

Zimní ples

Sníh se blyští.

Měsíc a hvězdy tančí na bále. Sníh se blyští.

Vločky utíkají dolů.

Řeka zpívá neznámou píseň. Vločky utíkají dolů.

Měsíc a hvězdy tančí na bále. Řeka zpívá neznámou píseň.

Je to úžasné.

Romana Severýnová, VIII. A

Zima

Široko daleko nikdo.
Jen sněhová pláň. Široko daleko nikdo.
Mráz vládne pevně.
Vitr zvedá oblaka sněhu. Mráz vládne pevně.
Jen sněhová pláň. Vitr zvedá oblaka sněhu.
Je mi hrozná zima.

Jan Pudil, VIII. A

Zimní Praha

Na náměstí nikdo není.
Orloj zrovna hraje. Na náměstí nikdo není.
Stánky jsou otevřené, ale prázdné.
Orloj zrovna hraje. Stánky jsou otevřené, ale prázdné.
Vlce jsou pokryty sněhem. Orloj zrovna hraje.
Cítím se tak sám.

Daniel Vodák, VIII. A

Zasněžený kraj

Zasněžený sad tančí ve vánku.
Pod nohama mi praská sníh. Zasněžený sad tančí ve vánku.
Les zpívá zimní píseň.
V dálce jsou vidět hory. Les zpívá zimní píseň.
Pod nohama mi praská sníh. V dálce jsou vidět hory.
Cítím se dobře.

Veronika Lacmanová, VIII. A

VĚCI A JEJICH SPLNĚNÁ PŘÁNÍ

Vánoce jsou obdobím kouzel. Mají magickou moc. V tomto období ožívají i předměty kolem nás a šeptají nám svá přání.

JMELÍ

„Já se asi nedočkám,“ povzdychne si nádherně pozlacené zaprášené jmelí. Nemůže se totiž dočkat své chvíle. Tou chvílí jsou Vánoce. Až zase bude viset někde v obývacím pokoji na lustru a budou se pod ním líbat táta s mámou. Ovšem teď je zavřené ve skříni a čeká, čeká a čeká. Ale vtom se otevrou dveře od skříně. „Že by si šli právě pro mě!?“ říká natěšené jmelí. Jenže ruce, které otevřely skříň, berou vánoční ozdoby, které leží těsně vedle jmelí. Moc ho to mrzí. A pak už jen sedí a poslouchá hlasy, které vycházejí z pokoje. Maminka s tatínkem se dohadují, kam dát červenou ozdobu a kam zase modrou. Ale pak

maminka povídá: „Tak a teď bude to nejdůležitější.“ Jmelí se rozhlédne kolem sebe, ale nic nevidí. „Že by přece jen došla řada na mě?“ A má pravdu! Maminka otevře skříň a bere jmelí do ruky. „Pověsíme ho sem na lustr,“ povídá maminka. No a když je jmelí pověšeno, táta s mámou se políbí. A to je ten nejkrásnější pocit, jaký jmelí může zažít.

Lucie Peková, VI.A

VÁNOČNÍ PŘÍBĚHY

Ozdoba

Jednoho dne přišly Vánoce. Pepík chtěl jít zdobit stromeček. Ale co to? Jeho nejoblíbenější ozdoba utekla za roh. Pepík se za ní vydal, ale ona se zamkla v komoře. Pepík na ni zaklepal a ona povídá: „Chceš mě na stromeček?“ „Ano,“ odpověděl Pepík. „Celý rok jsi zlobil! Budeš mi muset slíbit, že už budeš hodný!“. „Tak jo, slibuju.“ Ozdoba otevřela a Pepík byl už hodný.

Ondřej Baťa, III. A

Zimní královna

Jednoho krásného zimního dne si Ondra a Anička stavěli sněhuláka. Za chvíli je zavolaly maminky, že je čas k obědu. Ondra a Anička se rozloučili. Po obědě se sešli venku a Ondra vzal sáňky. Celý den potom jezdili. Druhý den Anička onemocněla. Ondra z toho byl smutný. Anička se na něho dívala z okna. Najednou uviděla překrásnou paní. Uvědomila si, že je to Zimní královna. Rychle se schovala, aby ji nezahlédla. Moc dobře věděla, co by to mohlo znamenat. Měla strach. Královna za chvíli odešla. Aničce se ulevilo, i ten kašel byl hned slabší. Za týden už zase mohla venku dovádět. Královna na okně nechala krásný obrazec.

Linda Pokorná, III. A

BABIČKY A DĚDEČKOVÉ VYPRAVUJÍ

Vánoce, to jsou také návštěvy příbuzných, společná posezení u kávy nebo čaje a také vypravování, jaké to bylo, když byl děda malý, jak se babička poznala s dědečkem, co dělala maminka nebo tatínek, když byli malí. Zkuste někdy nepustit televizi a pronést tu čarovnou větu: „Babičko, vypravuj.“

PŘÍBĚH O MOJÍ BABIČCE

Moje babička bydlí na vesnici. Máme to k ní hodně daleko. Před pěti lety dědeček zemřel, takže je tam sama. Nejbližší sousedy má tak sto dvacet metrů od svého domu. Babička má doma všechno, co potřebuje. Má dvě WC. Jedno

doma a druhé venku (dřevěné). Jednoho dne šla babička na WC ven. Přestože je tam sama, zavřela za sebou dveře, které mají háček na zavírání zevnitř i zvenku. Jak babička zavřela dveře, zaklapl se háček zvenku a babička byla uvězněna. Udělalo se jí špatně, když pomyslela, že je deset hodin a syn přijede až ve čtyři hodiny odpoledne. Ještěže má babička psa, který tam pobíhal a trávil čas u ní, tak si babička hubovala. Volala o pomoc, bouchala na dveře, ale nikdo ji neslyšel. Jak tak bouchala a otřásala s dveřmi, nějakým zázrakem se háček vyvlékl a dveře se otevřely. Babička musela domů vzít si prášek na srdce. Lehla si a usnula tak tvrdě, že ji syn musel budit. Dostala od něj pokárání, aby na ten záchod už nikdy nechodila. Taky už chodí vždy domů a tuto historku vypráví všem vnoučatům. Hlavně, že to dobře dopadlo.

Aneta Kratochvílová, VI. B

JAK GERTRUDA HLEDALA SUKNI

Moje prababička byla skautka a měla německou kamarádku Gertrudu, které říkali Trůda. Jednou byla prababička se skauty na táboře a jela i Trůda. Trůda hned druhý den ztratila sukni a byla z toho hrozně nešťastná. Asi po čtyřech dnech, kdy se hledání sukně zúčastnili všichni skauti a sukně se pořád nenašla, šla Trůda do lesa na záchod. Když se vrátila, tak celá šťastná křičela: „Holky, už ji hledat nemusíte, já už ji našla. Já ji měla pod teplákama.“ Tak tohle mi vyprávěla babička a pořád se o tom mluví.

Kateřina Slezáková, VI. B

PŘÍBĚH

V roce 1917 se narodil můj děda. Zaujal mě jeho příběh. Když byl děda ještě malý, musel jít pracovat. Vyrůstal v Polsku a v šesti letech musel odejít pracovat k jednomu bohatému gazdovi. Od té doby se už domů natrvalo nevrátil. Do školy chodíval jen v zimě a v létě pásł krávy. Když vyrostl, tak se zamiloval do gazdovy dcery a chtěli se vzít. Jenže gazda jim to nechtěl dovolit. Babička a děda utekli a žili spolu šťastně. Postavili dům a vychovali šest dětí a nejmladší je můj táta.

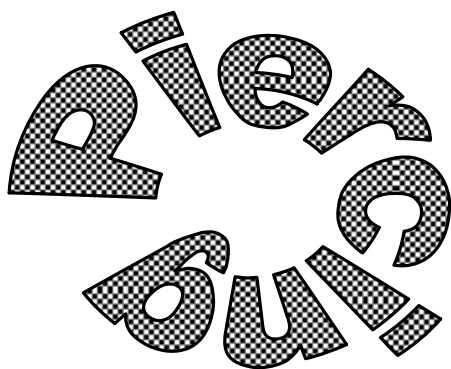
Andrea Nutová, VI. B

PŘÍBĚH PRADĚDEČKA

V naší rodině se traduje takový příběh o tom, že jednou jel můj pradědeček na kole okolo mlýna v Janderově a uviděl na zemi peněženku, ve které byly doklady a větší suma peněz. A jako poctivý nálezce jel dát peněženku mlynáři, který ji ztratil, když jel po poli. Mlynář mu moc poděkoval, dal pradědovi nálezný a zeptal se ho, jestli je svobodný. On řekl, že je, ale že se bude ženit. Mlynář řekl, že když bude chtít, půjčí mu na svatbu kočár i s kočím. Samozřejmě, že neváhal ani minutu, protože v té době by mu asi těžko někdo nabídl kočár. Tento dobrý skutek se mu doopravdy vyplatil.

Nikola Hrouzková, VI. A

Jak na to aneb vlastní zkušenost

Ahoj čtenáři časopisu Malíček. Určitě už znáte někoho, kdo má piercing v uchu, obočí, v nose nebo pupíku. Chcete-li si nechat propíchnout váš krásný pupíček nebo cokoli jiného a patřit mezi piersingáče, nezapomeňte si přečíst desatero rad týkajících se piercingu. Sepsala jsem je pro vás z vlastní zkušenosti.

1. Nejdříve musíte vědět, jestli piercing opravdu chcete, a jestli ano, musíte mít souhlas vašich rodičů, který není lehké získat.
2. Když už si jdete vybrat nějakou tu ozdůbku, která se vám bude houpat v pupíku, začněte s jednoduchými kulatými a barevnými piercingy z chirurgické oceli, jejichž cena se pohybuje od 190 Kč. Kytičky, pavoučky, ještěrky a jiná zvířátka do pupíku si kupte až v létě, protože v zimě by se vám mohly zamotat do svetru, což je velice nepříjemné.
3. Piercing si dávejte propíchnout u odborníků a nezkoušejte to sami se zavíracím špendlíkem, protože je to nehygienické a nebezpečné.
4. Než se objednáte, měli byste se na studio, kam půjdete na propíchnutí, poptat u někoho, kdo si tam piercing nechal udělat.
5. Objednejte se a den před tím, než půjdete na propíchnutí, dejte piercing do lihu, aby se vydezinfikoval.
6. V čekárně napanikařte a nerozmýšlejte se, jestli to, co děláte, je správné.
7. V ordinaci nebo studiu, kde vám piercing budou dělat, si pohodlně lehněte a tiše vyčkávejte velikou jehlu (kanylu), která lehce projede kůží.
8. Propíchnutí bude někoho bolet hodně, ale někdo to ani nepocítí. Spíše to budou jenom dvě štípnutí.
9. Až budete mít piercing v pupíku, dejte si pozor, aby se vám o něco nezatrhl a netekla z něho krev.
10. Piercing vám po pár dnech začne hnisat, a proto ho musíte lihovat. Nevynadávejte ho, protože by vám propíchnutí zarostlo. Kdyby se vám u pupíku udělala boulička, která ne a ne splasknout, zajděte si raději k lékaři, který si s tím poradí.

POZOR! Pokud se rozhodnete dát si piercing do jazyka nebo rtu, můžete si v ústech napáchat mnoho škod. Propíchnutí jazyka může silně krvácet, utvoří se vám otoky, které mohou v těžších případech zhoršovat dýchání. Žvýkání, mluvení a polykání nebude také jednoduché a piercing vám může poškodit i zubní sklovinu.

Přeji všem, kteří si nechají piercing udělat, aby se jim líbil, neměli s ním potíže a dělal jim radost.

Romana Severýnová, VIII.A

SOUTĚŽ - FOTBALOVÉ

"KDO JE KDO?"

Pro ty, kdo rád soutěží a alespoň trochu rozumí fotbalu i jeho dnešním hvězdám, mám tuto aktivitu. Jsou to tři krátké popisy fotbalových „špílmachrů“. Vaším úkolem je zjistit, o koho se jedná a napsat vaše jméno, příjmení, třídu a příjmení všech tří fotbalistů na papírek, který odevzdejte Janu Hlavatému do třídy 8. B a to nejpozději do konce ledna 2005.

Mnoho štěstí a zábavy přeje Jan Hlavatý.

1.

Tento brazilský talent se narodil 22. 4. 1982, a tudíž mu je 22 let. Hraje za italský velkoklub AC Milán, do kterého přestoupil z FC Sao Paulo. Hraje zálohu, ale často doplňuje útočníky Inzaghiho a Ševčenka. Nedávno se blýskl dvěma góly v Lize mistrů proti Šachtoru Doněck. Tento hráč v roce 2002 vyhrál MS v Japonsku a Jižní Koreji za národní tým Brazílie. Moc šancí ale v národním týmu nedostal, protože Brazílie má plno jiných výborných záložníků. V AC Milán však hraje pravidelně.

2.

Tomuto kamerunskému útočníkovi je 23 let - narodil se 10. 3. 1981. Hraje za klub FC Barcelona. Vyzkoušel si hrát i za slavný Real Madrid, ale tamější trenér mu nedával moc příležitostí v zápasech. Teprve v RCD Mallorca ukázal, co umí. Za pět sezón v Mallorce nasázel 48 gólů. To byl také jeden z důvodů, proč ho angažoval barcelonský prezident Joan Laporta. Tento útočník teď září v Barceloně a byl vybrán do závěrečné padesátky ankety Zlatý míč pro nejlepšího fotbalistu hrajícího v Evropě. Stojí za zmínku, že tento hráč se dvakrát zúčastnil MS a v roce 2000 vyhrál Ligu mistrů.

3.

Jednatřicetiletý záložník z Francie se narodil 29. 10. 1973. Hraje v anglickém Arsenalu, který je nyní druhý v Premier League. Arsenal je londýnský klub a jeho stadion nese název Highbury. Hráč sem přestoupil z francouzského klubu Olympique Marseille. Tento záložník vyhrál MS v roce 1998 s Francií a o dva roky později vyhrál i EURO. V letech 2002 a 2003 vyhrál Anglický pohár a v roce 2002 a 2004 Premier League. Podle novinářů byl nejlepším fotbalistou sezóny 2001/2002 v Anglii.

Jan Hlavatý, VIII. B

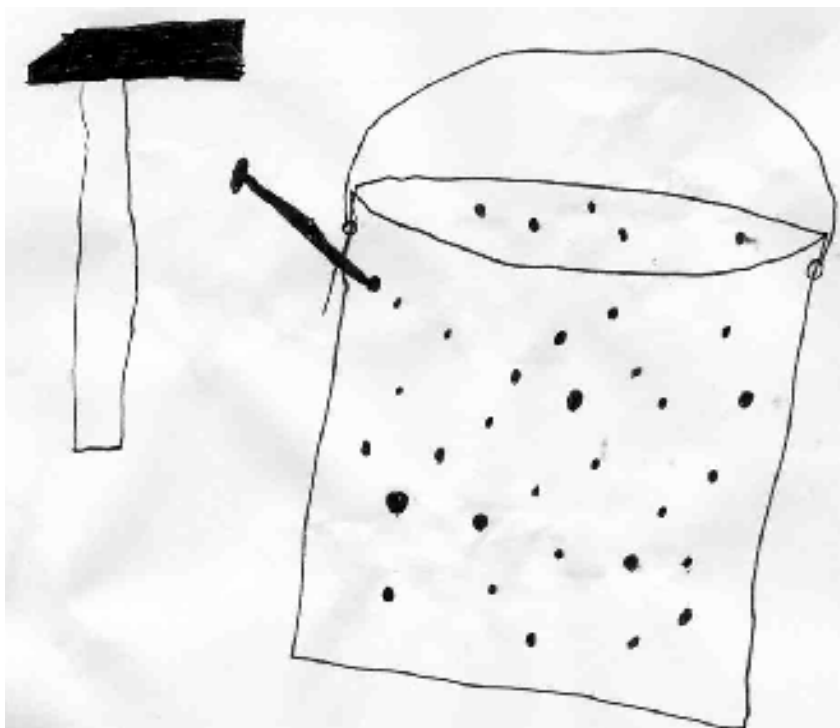
Kutilové

Večery jsou dlouhé, tmy přibývá, a proto vám dáme návod na výrobu lampičky. Budete potřebovat plechovku, třeba od arašídů, hřebík a kladivo.

Postup:

Arašídy sníme. Do prázdné plechovky vložíme dřevěný špalek a vše upneme do svěráku. Pomocí

hřebíku a kladívka děláme do plechovky dírky. Lampičku rozsvítíme svíčkou.

Rozhovory s novými kutily

Pavel Rabas II.A

Přihodilo se mi, že jsem měl ťukat do hřebíku, ale místo toho jsem se ťukl do palce. Vše dobře dopadlo. Palec mám.

Filip Herzán II.B

Do kutila chodím rád. Vyrobil jsem si prut s chobotnicí a dřevěného Mikuláše.

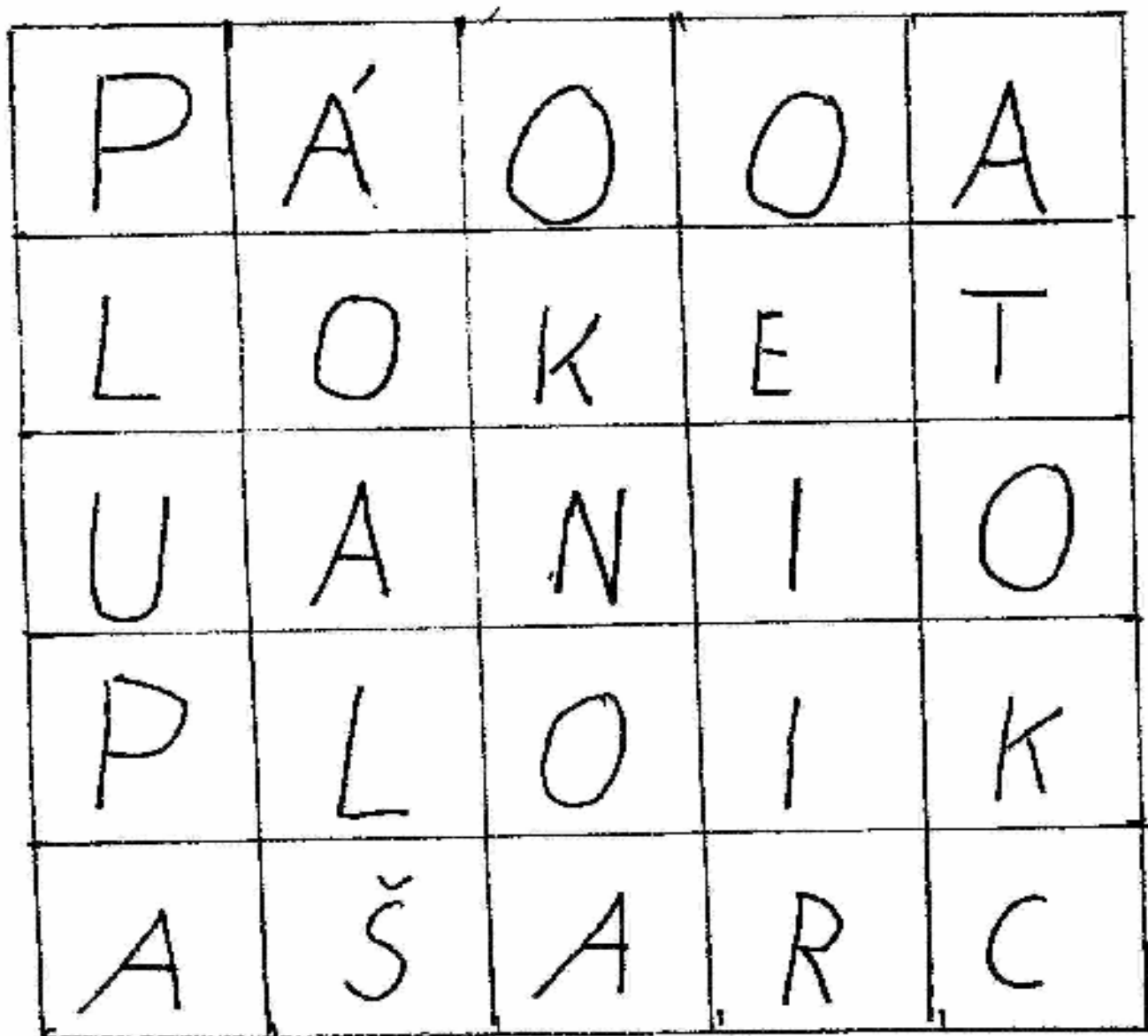
Kutilové využívají školní dílnu a v ní vybavené pracovní ponky. Jedno z nářadí, se kterým pracují, vám vyjde v osmisměrce na další stránce.

Klíčová slova k osmisměrce:

LUPA, LOKET, OTA, OKAP, LÁ, OKNO, IR, AŠ, NIC

Návod k luštění: Vyškrtejte uvedená slova. Z nevyškrtných písmen vám vyjde tajenka

.

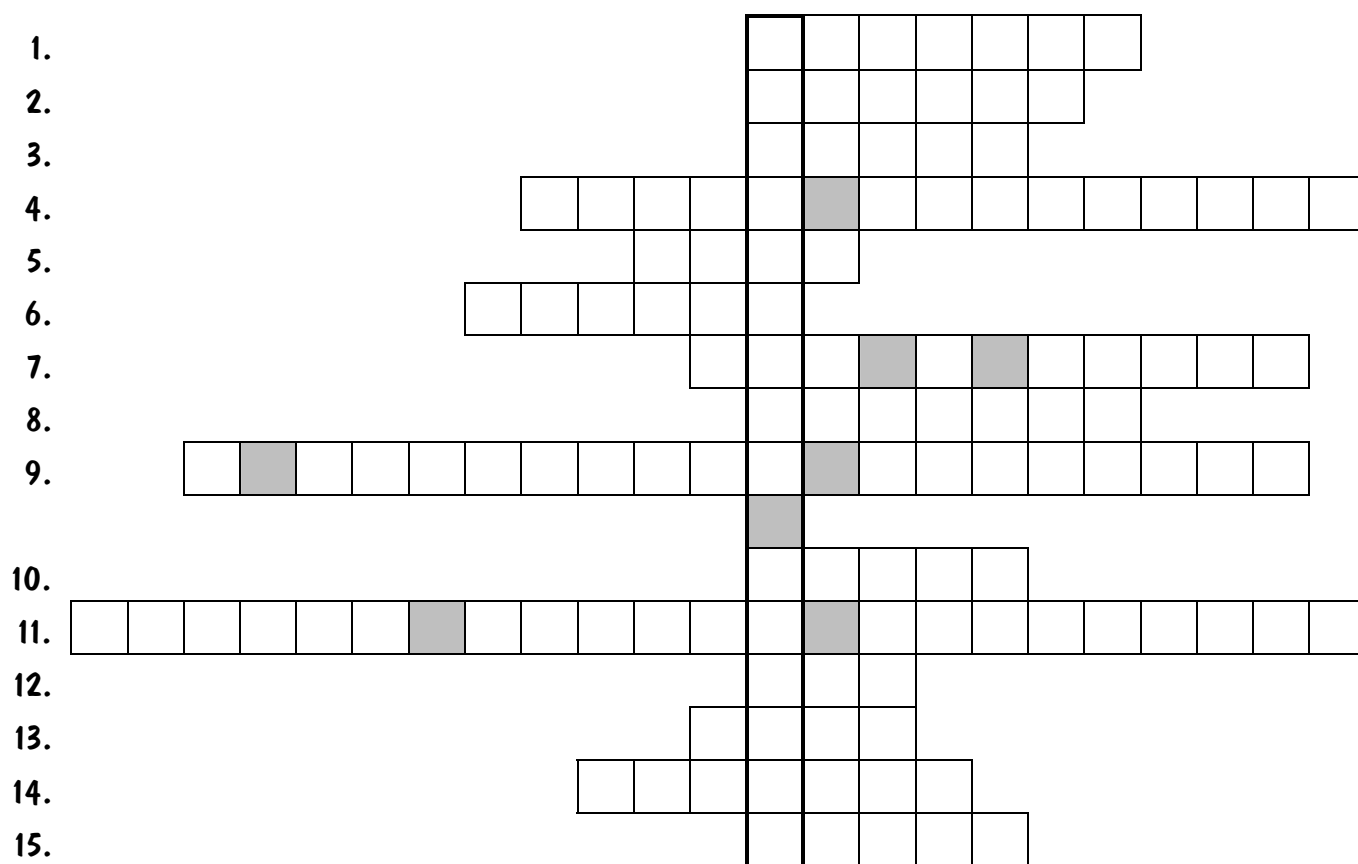
Míra Heřmánek, III. B, Pavel Pospíšil, III. B, vychovatelka Jindra Žáková

Hrátky se želvičkou Evičkou

Ahoj kamarádi!

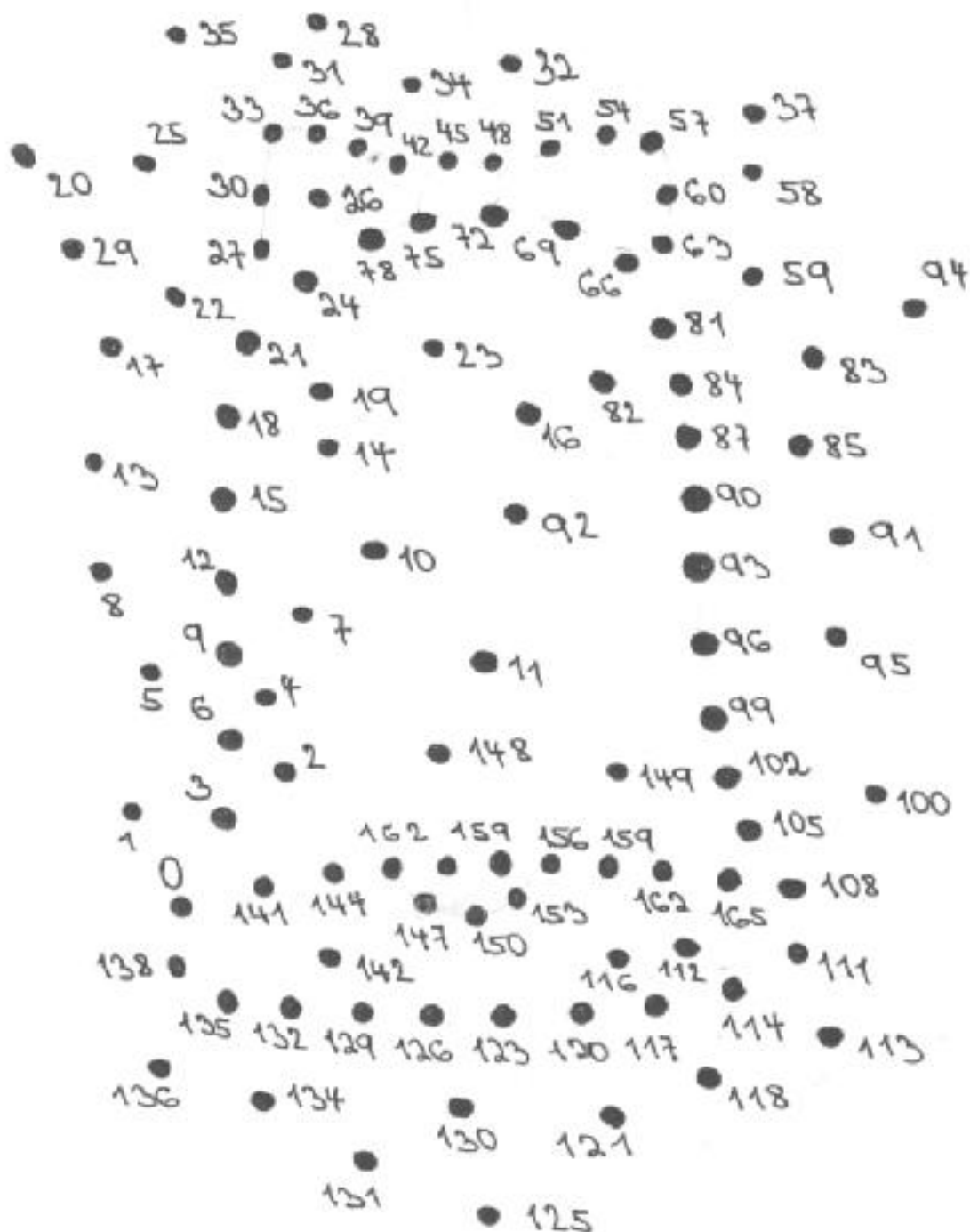
Jsem moc ráda, že jsem vám opět mohla připravit nějaký úkol. Dlouho jsem přemýšlela jaký, ale potom mi došlo, že Vánoce nám už ťukají na vrátka a s nimi i spousta krásných pohádek, a tak jsem pro vás přichystala pohádkovou tajenku. Přeji vám mnoho štěstí při jejím vyplňování a samozřejmě šťastné a veselé Vánoce!

Vaše želvička Evička

1. Jak se jmenuje dívka, která dostala 3 kouzelné oříšky?
2. Doplně název pohádky: z pytle ven!
3. Jaké jméno měl hloupý mladík, který se nejraději válel na peci?
4. Jaký název má pohádka, v níž zazní píseň Rozvíjej se poupátko?
5. V jednom království žije se svým tatínkem panem králem princezna, jejíž čelo zdobí zlatá hvězda. Jak se tato princezna jmenuje?
6. Jak se jmenuje ruská pohádka, bez které bychom se o Vánocích už snad ani neobešli?
7. Jak se jmenují 2 králíčí kamarádi žijící v klobouku?
8. Kterou postavu často ztvárňuje Josef Dvořák?
9. Jak zní název pohádky, v níž Jeníček a Mařenka přelstí zlou ježibabu?
10. Jaké jméno nese dětská postava z filmu Jak vytrhnout velrybě stoličku?
11. Jak se jmenuje pohádka, ve které si zahrála princeznu Helena Vodňáková?
12. Doplně název: ... na Karlštějně
13. Jak se jmenuje Markýtcina závistivá sestra v pohádce Z pekla štěstí?
14. Jak se jmenuje loupežník, který byl dříve švec?
15. Jak se jmenuje dívka ze mlejna, o níž se najednou uchází hned několik nápadníků, mezi kterými je i čert a hastrman?

Spoj násobky čísla „3“ a vyjde Ti vánoční obrázek

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

✓ **redakční rada:** M. Jirovská, L. Krčil, J. Strašková, M. Šípková, R. Severýnová, M. Vápeník, E. Balonová, K. Tichá

✓ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz

✓ **www.zsmalika.cz**